

[Grünbaum.]

ningsprocenten. Det skulle være umiddelbart indlysende, at en fastsættelse af denne udskrivningsprocent bør ske på et så sent tidspunkt som overhovedet muligt.

Forskellige datoer har været nævnt, den 17. oktober har været nævnt, og finansministeren har afvist dem. Så vidt jeg er underrettet, er den 17. oktober fuldt tilfredsstillende for kildeskattemyndighederne, men for ikke at komme ind i den diskussion — vi har ingen interesse i denne tekniske diskussion — siger vi: ja men vi accepterer den 10. oktober, vi ønsker slet ikke at tage den diskussion om den 10. eller 17. oktober, vi forærer altså finansministeren datoen den 10. oktober. I så fald foreligger der jo ingen som helst teknisk hindring for at gennemføre kildeskatteproceduren nøjagtig sådan, som kildeskattedirektoratet vil have det. Derfor er det, vi siger, som vi også har sagt det i betænkningen, at en gennemførelse af udskrivningsprocenten nu herefter kun kan begrundes rent politisk og taktisk. Vi har også henvist til, at regeringen med sin momsforhøjelse fra 12½ til 15 pct. yderligere forstærker den skattemæssige stramning, som kommer sammen med kreditstramningen, og det vil sige, at vi får en yderligere samlet stramning omkring midten af året.

Vi mener også, det har interesse at pege på, at for en meget stor del af befolkningen kommer virkningen af den første ikke-skattefri juni måned; der kommer en virkning af de stærkt forøgede ejendomsskatter, og der kommer en virkning af forbrugsfordyrelsen med de 2-3 pct., og alt det kommer til at falde sammen omkring midten af året. Dertil kommer så virkningerne på byggeri og investering.

Det er på baggrund af hele denne situation, vi må sige, at de betæneligheder, som man i forvejen måtte nære ved en fastlæggelse af udskrivningsprocenten over ½ år før den skal træde i kraft, er øget ganske betydeligt. Lad mig dertil føje, som jeg vel også nævnte det ved andenbehandlingen, de erfaringer, vi har fra behandlingen af spørgsmålet om udskrivningsprocenten sidste år: den store forskel, der var imellem de tal, der blev lagt til grund for fastsættelsen af udskrivningsprocenten, og så de tal, fi-

nansministeren kom med, da han fremsatte finanslovsforslaget et halvt år efter; disse afvigelser var så voldsomme, at det må føre til, at man i år siger, vi ikke skal gentage den situation. Finansministeriet har jo omkring september-oktober måned tallene nogenlunde klar for finanslovsforslaget, og sidste år var der en difference i indtægterne på ikke mindre end 960 mill. kr. imellem det, vi sad med, da vi fastsatte udskrivningsprocenten, og det, finansministeren senere kom med i sit indtægtsforslag på finanslovsforslaget.

Det er derfor, vi foreslår, at udvalgsarbejdet genoptages, sådan at man i september og i oktober måned, når folketinget kommer ind igen, på basis af det grundige arbejde, der har været udført i disse 3 uger i udvalget, kan komme med en indstilling om den rigtige udskrivningsprocent på et betydeligt mere holdbart grundlag end det, vi har i dag, og man kan altså overholde tidsfristerne, sådan som kildeskattedirektoratet nu har stillet dem op.

Derfor mener vi, at forslaget om de 91 pct. bør blive liggende i udvalget til en ny behandling i september måned. Det har regeringen altså ikke villet gå ind på. Man har ikke villet gå ind på dette saglige forslag; man har sit flertal, og det vil man bruge, også selv om det er en helt usaglig løsning, man vælger.

Men der er jo i udvalget opnået enighed om, at skatteudvalget indkaldes til møde igen den 15. september, og denne indkaldelse har formanden foretaget. Jeg vil gerne understrege, at dette ikke er tilfredsstillende. Når man vil indkalde udvalget, hvorfor gennemfører man så fastlæggelsen af udskrivningsprocenten nu? Hvis der er realitet i, at udvalget — og jeg forstår også finansministeren — er gået med til en indkaldelse af udvalget i september måned, så må jeg tilstå, at hele denne sag ikke bliver bedre at forstå; jeg synes, den bliver endnu mere mærkværdig. Hvis man siger, at man er villig til at tage en ny forhandling — og det er jo det, man siger: vi vil gerne tage en ny forhandling om skatterne og om den økonomiske politik i september måned — hvorfor i alverden skal udskrivningsprocenten så gennemtrumfes nu? Så kan man jo lige så godt vente til september-oktober